

Motion till riksdagen

1988/89:U6

av Ingemar Eliasson m.fl. (fp)

med anledning av prop. 1988/89:22 om ändring i lagen
(1971:176) om vissa internationella sanktioner

I propositionen föreslås att bestämmelser om vissa tvångsmedel skall gälla i fråga om brott mot lagen om förbud med handel med Sydafrika och Namibia.

Det är bra att tullen och vissa andra myndigheter nu får bättre möjligheter att övervaka att det inte sker brott mot sanktionerna vad gäller handel med Sydafrika och Namibia.

I ett avseende anser vi emellertid att förslaget är onödigt långtgående. Förordningen om förbud mot handel med Sydafrika och Namibia gäller endast yrkesmässig handel med varor. Med hänsyn till detta anser vi inte att det är motiverat att det för kontroll av förordningens efterlevnad finns utrymme för sådana tvångsmedel som innebär kroppsvisitation och kroppsbesiktning. Bortsett från ädelmetaller och ädelstenar (som redan i dag kan eftersökas enligt varusmuggningslagen) är det svårt att tänka sig att någon i syfte att bedriva "yrkesmässig handel med varor" smugglar dessa på kroppen eller i handbagage. Däremot bör tvångsmedel av typ husrannsakan kunna användas, eftersom detta möjliggör undersökning av näringsidkares lager etc.

Lagförslaget bör därför ändras så att endast 13–18 §§ i lagen om straff för varusmuggling skall kunna ifrågakomma.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställer vi

att riksdagen beslutar att 16 § Lag om ändring i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall få följande lydelse:

Har regeringen meddelat förbud som avses i 3 § eller 5 § 2 eller 5, gäller 13–18 §§ lagen (1960:418) om straff för varusmuggling i fråga om brott mot sådant förbud.

Stockholm den 10 november 1988

Ingemar Eliasson (fp)

Karl-Göran Biörsmark (fp)

Håkan Holmberg (fp)

Maria Leissner (fp)

Jan-Erik Wikström (fp)

